

rigstjenesten i 1921, har i Virkeligheden aldrig været udfyldt; man har paa forskellig Vis indskrænket Lovgivningsforanstaltninger og Foranstaltninger, som skulde gennemføres administrativt, man er gaaet til ret væsentlige Indskrænkninger med Hensyn til Personalet og de Repræsentationshonorarer, som tildeles Udenrigsministeriets Tjenestemænd.

Det er jo rigtigt, som man fra forskellig Side har sagt, at det var Meningen, at man i stor Udstrækning skulde ophjælpe vort Erhvervsliv. Forudsætningen var en Nyorientering, som skulde resultere i, at den Repræsentation, vi fik, først og fremmest skulde være en Erhvervsrepræsentation, ikke en diplomatisk Repræsentation. Selvfølgelig kan man ikke undvære den politisk-diplomatiske Repræsentation, men ved Siden heraf er der Erhvervsinteresserne, som først og fremmest skal plejes og udvikles. Og jeg vover at paastaa, at det fra alle Sider var Forudsætningen, at det skulde være saaledes. Det er nu et Spørgsmaal, om denne Forudsætning har holdt Stik. Jeg maa sige, at da jeg hørte det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) tale, maatte jeg næsten tro, at den ikke havde holdt Stik. Det ærede Medlem omtalte vort Forhold til Norge, vort Forhold til Tyskland og vort Forhold til Rusland, og det ærede Medlem kunde ikke udtale Tilfredshed med de Resultater, der var opnaaet overfor nogen af disse Stater. Jeg hørte jo nok, det ærede Medlem sagde, at det skulde ikke være en Kritik, men det maa i hvert Fald indirekte forstaaes som en Kritik af vor Repræsentation i disse Lande. Det ærede Medlem brugte samtidig det Udtryk, at man maatte optræde med Haandfasthed; det ærede Medlem sagde ikke een, men flere Gange, at det, det gjaldt om, var, at Repræsentationen optraadte med Haandfasthed. Jeg skal hertil sige, at hvis man ved Haandfasthed forstaar Handelssnilde, forstaar jeg Udtrykket; men ellers tror jeg, man skal være varsom med at anvende et saadant Udtryk, som ganske sikkert vil blive misforstaaet af en Mængde Mennesker. Hvad det gælder om, er selvfølgelig, at der udvises det tilbørlige Snilde overfor de Stater, her er Tale om. Jeg vil gerne sige, at jeg aldrig har deltaget stærkt i Kravet om en ekstraordinær Nedskæring af Udenrigsministeriets Udgifter. Naar jeg ikke har gjort det, saa er det ud fra et ganske bestemt Synspunkt, nemlig dette, at dersom vor Udenrigstjeneste overhovedet er noget værd, saa forekommer det mig latterligt at tale om, hvorvidt den koster $\frac{1}{2}$ Million mere

eller mindre. Dersom vore Repræsentanter i Udlandet virkelig i større Udstrækning kan befordre Handelssamkvemet mellem Danmark og de forskellige Lande, saa har Spørgsmaalet om, hvorvidt det koster $\frac{1}{2}$ Million mere eller mindre, yderst lidt at sige. Derfor har jeg for mit Vedkommende aldrig været med i den stærke Kritik af den Bekostning, som Udenrigsministeriet foraarsager. Det forekommer mig nemlig, at naar man ser paa den Eksport, vi har herhjemme — og jeg kan tage Importen med —, ser paa det Handelssamkvem, vi har med de forskellige Nationer, maa man sige, at kan vore Repræsentanter befordre dette Samkvem, saa har de Summer, det her drejer sig om, uhyre lidt at sige.

Det oprindelige Lovforslag har jo formet sig under Behandlingen i Folketinget, der er ud af det kommet to Lovforslag, nemlig eet om Organisation og eet om Lønningsvæsenet. Jeg har ikke noget imod denne Deling; det er ganske sikkert praktisk at ordne sig paa denne Maade. Men det forekommer mig ikke, at der ved Lovforslaget om Organisation sker nogen særlig stor eller voldsom Omvæltning. Tværtimod. Ja, man har indført nogle andre Navne, men Grundlaget for den bestaaende Ordning er i Virkeligheden opretholdt ved Lovforslaget, som det her foreligger.

Folketingsudvalgets Betænkning er jo noget af et historisk Aktstykke. Saa vidt jeg erindrer, begynder man dér med Forholdene i 1867. Betænkningen er uhyre rig paa Ord; men jeg maa sige, at der er ikke fremsat større eller nye Synspunkter. Man har, som jeg sagde, gennemført forskellige Ændringer, men ikke noget særlig nyt eller opsigtvækkende. Man har opretholdt den nuværende Ordning med Hensyn til Direktørstillingen, og man har bevaret Tvedelingen mellem den handelspolitiske og den politisk-juridiske Afdeling, hvilket jeg ogsaa tror er tilfredsstillende og fornuftigt. Vi har i øvrigt haft Sagen til Behandling i Lønningsraadet og har dér taget Stilling til forskellige Spørgsmaal, som jeg ikke ved denne Lejlighed skal komme ind paa.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget af Folketinget, og jeg anser det for aldeles givet, at der ikke her i Landstinget vil blive gjort Forsøg paa at stille Ændringsforslag, i hvert Fald ikke i nogen stor Udstrækning; men selv om det skulde finde Sted, er der dog ingen Anledning til at fordybe sig i Enkeltheder i Forslaget, da det jo skal i Udvalg. De foretagne Ændringer gaar navnlig ud paa, at man flytter adskillige Embedsmænd en Lønningsklasse ned.